

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με ημερομηνία 14 Σεπτεμβρίου 1999, σχετικά με ερμηνεία του Εσωτερικού Κανονισμού·
- να κηρύξει την ερμηνεία του άρθρου 29, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού, όπως έχει προταθεί από την Επιτροπή Θεσμικών Υποθέσεων και Κανονισμού ως αντίθετη προς την κοινοτική έννομη τάξη, προς τον νόμο, προς τις θεμελιώδεις αρχές της Ενώσεως και προς τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες, βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υποστηρίζουν ότι, στις 19 Ιουλίου 1999, ανακοινώθηκε στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου η δημιουργία, σύμφωνα με το άρθρο 29 του Εσωτερικού Κανονισμού του Κοινοβουλίου, της «Τεχνικής Ομάδας Ανεξαρτήτων Βουλευτών (TDI) — Μικτή Ομάδα». Κατά την ολομέλεια της 20ής Ιουλίου, όλες οι πολιτικές ομάδες αντιτάχθηκαν στη δημιουργία αυτής της μικτής ομάδας. Κατόπιν τούτου, ζητήθηκε από την Επιτροπή Θεσμικών Θεμάτων και Κανονισμού να αποφανθεί επί του συμβατού αυτής της νέας ομάδας με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Εσωτερικού Κανονισμού. Η εν λόγω επιτροπή προέτεινε ερμηνεία σύμφωνα με την οποία δεν επιτρέπεται, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, η δημιουργία ομάδας η οποία ρητώς δηλώνει ότι στερείται οποιασδήποτε πολιτικής ταυτότητας, ενώ ουδεμία υφίσταται πολιτική συγγένεια μεταξύ των μελών αυτής. Στις 14 Σεπτεμβρίου 1999 διεξήχθη, σχετικά με το ζήτημα αυτό, ψηφοφορία στο Κοινοβούλιο, το οποίο υιοθέτησε, με απλή πλειοψηφία, την προταθείσα από την Επιτροπή ερμηνεία. Αυτή ακριβώς η απόφαση του Κοινοβουλίου προσβάλλεται στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως

α) Ο συνιστών δυσμενή διάκριση χαρακτήρας της προσβαλλομένης αποφάσεως

- η αμφισβητούμενη ερμηνεία συνεπάγεται άνιση μεταχείριση, στο μέτρο που έχει ως αποτέλεσμα να στερούνται οι οικείοι βουλευτές τόσο διοικητικής φύσεως πλεονεκτημάτων όσο και της συμμετοχής τους στην κοινοβουλευτική εργασία που συνεπάγεται η υπαγωγή σε κάποια κοινοβουλευτική ομάδα·
- η αμφισβητούμενη ερμηνεία έρχεται σε αντίθεση με την πλειονότητα των ευρωπαϊκών νομοθεσιών και κοινοβουλευτικών πρακτικών.

β) Η μη τήρηση της κοινοτικής εννόμου τάξεως και του νόμου

- η αμφισβητούμενη ερμηνεία παραβιάζει τη γενική αρχή της ασφάλειας του δικαίου, στο μέτρο που είναι προδήλως αντίθετη προς το πνεύμα του κανονισμού και προς τον σεβασμό της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που είχε παγιωθεί γύρω από τη διάταξη αυτή κατά τα τελευταία είκοσι έτη·

- η αμφισβητούμενη ερμηνεία προσβάλλει θεμελιώδη δικαιώματα, και τούτο τόσο κατά παράβαση του δικαίου περί της ελευθερίας συστάσεως ενώσεως προσώπων όσο και κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Προσφυγή-αγωγή της Marie-Josée Bollendorff κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-260/99)

(1999/C 366/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Marie-Josée Bollendorff, κάτοικος Bertrange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον Laurent Mosar, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το γραφείο του τελευταίου, 8, rue Notre-Dame, άσκησε, στις 26 Οκτωβρίου 1999, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή-αγωγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία η ΑΔΑ θεώρησε μη σύννομη την απουσία της προσφεύγουσας από τις 9 Μαρτίου 1999 έως τις 12 Μαρτίου 1999 και αφαιρέσε 28,50 εργάσιμες ώρες από την ετήσια άδειά της,
- επικουρικώς και εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την κοινοποιηθείσα στις 26 Ιουλίου 1999 ρητή απορριπτική απόφαση που αντέταξε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη διοικητική ένσταση που υπέβαλε η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ,
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στην προσφεύγουσα 100 000 φράγκα Λουξεμβούργου (LUF) ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης,
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι οι απουσίες της δεν ήσαν σύννομες προβάλλοντας:

- Παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, καθόσον το καθού δεν κοινοποίησε καμία απόφαση περί αφαιρέσεως ημερών αδείας στην προσφεύγουσα.
- Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν κλήθηκε να εξηγήσει τη συμπεριφορά της, ιδίως όσον αφορά την απουσία της από τις ιατρικές επισκέψεις ελέγχου. Επιπλέον, η εγκυρότητα του ιατρικού πιστοποιητικού που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν έπρεπε να αμφισβητηθεί, χωρίς προηγουμένως να έχει υποβληθεί η προσφεύγουσα σε ιατρικό έλεγχο.

— Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 60 του ΚΥΚ, καθόσον η διάταξη αυτή αποσκοπεί στο να κολάσει την προσκόμιση ψεύτικων ιατρικών πιστοποιητικών και όχι την παράβαση της υποχρέωσης πίστωσης. Το καθού, εφόσον προσάπτει στην προσφεύγουσα παράβαση της υποχρέωσης πίστωσης, όφειλε να στηρίξει την απόφασή του αποκλειστικά στο άρθρο 86 του ΚΥΚ, αντί στο άρθρο 60 του ΚΥΚ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει τέλος ότι το καθού, παραβαίνοντας τις διατάξεις του ΚΥΚ και αρνούμενο να την συνδράμει όταν στράφηκε κατά του ελεγκτή ιατρού, παρέβη το άρθρο 24 του ΚΥΚ, πράγμα που θεμελιώνει την ευθύνη του οργάνου αυτού.

Μερική διαγραφή στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-85/93 κ.λπ. ⁽¹⁾

(1999/C 366/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων T-85/93, T-87/93, T-126/93, T-130/93, T-35/94, T-40/94, T-198/94, T-212/94, T-227/94, T-236/94, T-237/94, T-238/94, T-278/94, T-279/94, T-281/94, T-283/94, T-284/94, T-349/94, T-350/94, T-357/94 και T-360/94 από τον κατάλογο των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων T-85/93 κ.λπ., Helmut Bösl κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 178 της 18.7.1990, C 34 της 9.2.1991, C 90 της 26.3.1994, C 218 της 6.8.1994, C 304 της 29.10.1994 και C 370 της 24.12.1994.

Μερική διαγραφή στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-85/93 κ.λπ. ⁽¹⁾

(1999/C 366/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των ονομάτων των εναγόντων Peter Dalhaus, Klaus Buck, Karl-Heinz Rohler και Ludger Beckhoff από τον κατάλογο των εναγόντων στην υπόθεση T-247/94 — συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-85/93 κ.λπ., Helmut Bösl κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 233 της 20.8.1994.

Μερική διαγραφή στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-320/94 κ.λπ. ⁽¹⁾

(1999/C 366/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων T-320/94, T-323/94, T-324/94, T-332/94, T-333/94, T-344/94, T-345/94 και T-351/94 από τον κατάλογο των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων T-320/94 κ.λπ., Klaus Harings κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 351 της 10.12.1994.

Διαγραφή των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων T-363/94 κ.λπ. ⁽¹⁾

(1999/C 366/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων T-363/94 κ.λπ., Benno και Hans Georg Theunissen κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 370 της 24.12.1994, C 400 της 31.12.1994, C 54 της 4.3.1995, C 74 της 25.3.1995 και C 119 της 13.5.1995.

Μερική διαγραφή στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-366/94 κ.λπ. ⁽¹⁾

(1999/C 366/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων T-366/94, T-3/95, T-14/95, T-120/95 και T-124/95 από τον κατάλογο των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων T-366/94 κ.λπ., Hilde Dieckmeier κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 370 της 24.12.1994, C 54 της 4.3.1995, C 74 της 25.3.1995, C 174 της 8.7.1995, C 208 της 12.8.1995.